

Så ranker vi ryggen og synger en sang

Så ranker vi ryggen og synger en sang,
Det letter på foden, når vejen er lang.
Vi følger os unge, vil føler os fri,
vort bryst må ha' luft, derfor stemmer vi i.
Hvad der bor i et folk,
:,: har sangen til tolk. :,:

Det land, som vort hjerte med fryd kalder sit,
hvis bakker og sletter gør udsynet frit,
hvis skønhed og kvæger som duggen et blad,
hvis minder gør både sørgmodig og glad.
Kammerater, et ord;
:,: det land er vor mor; :,:

Det mål, som vi stammed' den gang, vi var små,
Hvis toner alene vort hjerte kan nå,
Er blødt som et barn, man har kraft som en mand.
O, modersmål, eneste sprog, som vi kan.
Kammerater, bevar
:,: den skat, som vi har! :,:

Det flag, der var vort mer end syv hundred' år,
Med æren vi bar, selv i trangeste kår,
det bølgende endnu imod himmelens blå,
og stort er vort blik, når det hviler derpå.
Kammerater, giv agt!
:,: for flaget stå vagt! :,:

Vi ranker vor ryg, og vi føler os fri.
Din saga, vor mor, er dog ikke forbi!
Din tunge den lever og tryller vort sind,
dit herlige Dannebrog vifter for vind!
Stemmer i, alle mand:
:,: hurra for vort land! :,:

H.C.A. Kallehauge/Sophus Halle